

osv. osv. Og så fik vi et forløb, som jeg synes har været lidt uværdigt, nemlig at det har været mere eller mindre tilfældige afsløringer – det har i hvert fald ikke været alle afsløringer, men tilfældige afsløringer – der har sat dagsordenen for forløbet, fulgt op af en række spørgsmål i Folketinget. Og det har så ført til, at regeringen til sidst, efter en længere periode, har besluttet at foretage undersøgelsen.

Godt! Regeringen skal ikke have kritik for, at den til sidst foretager undersøgelsen. Jeg synes bare, forløbet er vigtigt at få med.

Men når vi kigger på den undersøgelse, så skal efter vores opfattelse al statslig efterretningsvirksomhed ind i den, for det, der er det afgørende, er at få afklaret, om regeringserklæringen fra 1968 er blevet overholdt, og det er ikke specielt interessant i forhold til én efterretnings-tjeneste; det er interessant i forhold til begge efterretnings-tjenesterne.

For det andet har vi den kritik af det forslag, der foreligger fra regeringen, at vi mener, det kombinerer to dårlige ting. Det kombinerer nemlig på den ene side lukkede døre – dér kan man henvise til, at det havde man i Norge – med på den anden side en meget smal kommission, dvs. en kommission, som er sammensat af kun tre personer, men også sammensat på en sådan måde, at det bliver meget svært at få en spændvidde i den kommission.

Jeg vil meget nødtigt være det rektorkolle-gium, der skal udpege den ene person, som ligesom skal bære på sine skuldre at formidle hele sandheden om, hvad der foregik i den pe-riode, ud fra en samfundsfaglig indsigt, for det er et meget stort krav. Og derfor risikerer man at få nogle folk, som kan være kendt for mange gode ting, men som i hvert fald også vil være kendt for, at de ikke har generet nogen med no-get som helst, for så vil de være for kontrover-sielle at sætte ind.

Det problem kan man løse på forskellige må-der: Man kan gøre undersøgelsen mere åben, man kan nedsætte en større kommission, og man kan bruge en anden udpegningsmetode. Der er mange muligheder, og dem ønsker vi at diskutere.

Og det tredje kritikpunkt med hensyn til un-der-søgelsen er: Hvor meget vi end er uenige i, at det skal være en juridisk undersøgelse, som skal vurdere, om love og regler er blevet over-holdt, synes vi ikke, det har nogen mening at gå det skridt videre at sige, at man skal vurdere mulighederne for at placere et strafferetligt eller

tjenestemandsretligt ansvar. Og den opfattelse har vi selvfølgelig, fordi det klart fremgår af det lovforslag, vi har fået, at i langt de fleste af de begivenheder, der er tale om, vil tingene være forældede, og hvorfor skal man så gå ind i nog-le relativt små nyere ting, som vi ved at det vil være? Hvorfor?

Det, der er afgørende for os, er at få placeret denne undersøgelse i en anden ramme. Vi er ikke ude efter enkeltpersoner. Vi er ikke ude ef-ter, at den ene eller den anden skal få ballade. Vi er ude efter at få klarhed, så der kan opbyg-ges et system, der fungerer bedre for fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror på mange måder, at regeringen og SF i virkeligheden tilstræber et ædelt formål i denne sammenhæng, når vi diskuterer Politiets Efter-retnings-tjeneste. Jeg tror, man har en eller an-den vilje til at få en undersøgelse for at få noget åbenhed og noget klarhed. Men jeg er ikke et sekund i tvivl om, at Enhedslistens reelle for-mål med at støtte en undersøgelse af Politiets Efterretnings-tjeneste er at undergrave politiet i almindelighed og efterretnings-tjenesten i sær-deleshed.

Derfor har jeg to spørgsmål til hr. Søren Søndergaard:

For det første: Ønsker Enhedslisten overho-vedet, at der i det danske samfund er en efter-retnings-tjeneste, som kan overvåge personer?

For det andet: Hvis man i dag – måske af taktiske årsager, hvem ved? – overhovedet vil påstå, at der skal være en efterretnings-tjeneste i Danmark, hvem må den så overvåge?

Eksempelvis: Hvis man nu er tilhænger af en revolution i Danmark, må man så overvåges, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu har jeg forstået, at hr. Søren Søndergaard går meget op i korrekt historieskrivning, og el-lers skal vi vel også have en uvildig un-der-søgelse af den, for når hr. Søren Søndergaard si-ger, at der er et forløb her, som er uværdigt, fordi grunden til, at vi er i denne situation, er, at der har været en række tilfældige afsløringer, som har gjort, at regeringen nærmest har hop-pet rundt som en eller anden slags ting – jeg skal undlade at sige hvad – så vil jeg spørge:

Er det ikke rigtigt, at det, der er sket, er, at der i marts er to udsendelser i TV 2, som gør, at